

ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΗ ΤΕΧΝΗ

ΧΡΟΝΙΑ Δ', ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1930 - ΤΕΥΧΟΣ 9^ο ΚΑΙ 10^ο

ΕΙΔΥΛΛΙΑ ΒΡΕΤΑΝΗΣ

ΜΕΘΗ ΩΚΕΑΝΕΙΑ

(Armor-Mevirez) (1)

Μὲ μέθυσε τοῦ ὠκεανοῦ ἡ αὔρα
στὴν ᾽Ωδιέρην, εἰς τὴν ἔξοχὴ τοῦ μώλου,
στὸν φάρο δίπλα, ποῦ πετοῦσαν γλάροι.
Κι ἔτσι ποῦ μ' ἀπληστία τὴν ἀνέπνευσα
αἰσθίνθηκα σὰν νὰ παρέπαια . .
Τὰ χέρια μου γυρέψαν τὸ πεζοῦλι.

ΚΕΥΖ (2)

Νᾶτανε τότε νὰ τολμοῦσες ποῦσουν ὅλο νιάτα,
στὸ πρῶτο ποῦ θὰ τύχαινε καρᾶβι νὰ μπαρκάρεις,
ἀδιάφορο ἂν φορηγὸ, σκοῦνα ἢ τρεχαντῆρι . .

Θᾶχες διαβεῖ τὴν ᾽Ερυθρᾶ, καὶ στὸν ᾽Ινδικὸ μέσα
σὰν ἓνα κουρελιάρικο θὰ πέταγες μανδύα,
τές σκέψες ποῦ κατέτρωγαν, σαράκι, τὴν ψυχὴ σου.

Θὰ γνώριζες σεντέφι θάλασσες κι οὐρανὸ ὀπάλι,
ἀρχιπελάγη ξακουστά, νησιὰ ἀπὸ κοράλι,
ποῦ ναρκωμένα χαίρονται τῶν τροπικῶν τὸν ἥλιο.

᾽Η πέρα ἀπὸ τὸ Γιβραλτάρ, στοῦ ᾽Ατλαντικοῦ τὰ τέλη,
ὑστερα ἀπὸ πολύμοχθο ταξεῖδι θὰ πατοῦσες,
ἀπόμακρες, ἔρημες γές, τοῦ Πόλου, παγωμένες.

Κι ἀμέτρητα πιά τὰ προιά, π' ἀράζοντας σιὰ ξένα,
μὲ ναῦτες καὶ λυκόπουλα, θὰ τρέχατε στοὺς τζίνγκους,
φιλονεικόντας ἅπανθα, κορίτσια τῆς ἀγάπης.

Θᾶχε οἰγήσει μιὰ χαρὰ ὁ φλύαρός σου πόνος
μὲς στῶν κυμάτων τὸν ἀφρό· καὶ μὲς σιὲς τρικυμίες
θὰ κόπαζε τελειοτικὰ ἢ μέσα σου φουρτούνα.

(1) Μέθη θάλασσας.

(2) Στὴν γλώσσα τῶν βρετόνων σημαίνει regret.

ΟΙ ΓΛΑΡΟΙ

(Moueden) (1)

Ποιέ μου δὲν ἐκύταξα τοὺς γλάρους,
δὲν ἄρπαξαν τ' αὐτιά μου τὸν κρωγμό τους,
χωρὶς σκέψεις βαθειὲς ν' ἀποκομίσω.

Περήφανα, λευκὰ θαλασσοπούλια,
στεγάζουν τὴ φωληὰ τους μὲς στὰ βράχια,
τ' ἀπόκρημνα καὶ τ' ἀπομακροσμένα.

Ἄρμονικὰ τανύουν τὰ φτερά τους
πάν' ἀπ' τὴ θάλασσα τὴν ἀφρισμένη
τὸ βλέμμα τους καταμετρᾷ τὰ βάρη.

καὶ τὴν ἀπάντησι ποῦ πρέπει δίδουν
σ' ἤχους ὄξεις, ποικίλους καὶ ὀργισμένους,
στὸ μηκνυθμὸ ἢ φλοῖσβο τῶν κυμάτων.

ΛΙΜΑΝΙΑ

(Portzou) (2)

Ὅσο καὶ ἡ μνήμη μου νὰ μὲ τραβᾷ
σὲ χρόνια ἢ σὲ μέρη μακρυνά,
γιὰ ὄραμα, παντοῦ, βλέπω λιμάνια.

Ὅπου σχοινιά, κατράμι καὶ σιουπί,
βαρέλια, κάσες, κάλοι καὶ φελοί,
ψαρόβαρκες, καΐκια, τρεχαντήρια,

μιὰν ἴδια πάντα γεύθηκα ἠδονή :
χίλια ταξείδια νὰ ἐκτελῶ μαζί,
φεύγοντας τωρινὰ πολυῖδωμένα,

τὰ περασμένα τὰ πολὺ πικρά,
καὶ τὰ μελλούμενα τὰ ὀχληρά,
πάνω σὲ πέλαγα τρικυμιασμένα.

(1) Γλάροι.

(2) Λιμάνια.

ΤΡΙΚΥΜΙΑ

(Goal amzer) (1)

"Εξω ἄς βογγάουν οἱ ἀνέμοι...

"Εξω ἄς μαριάζουν τὰ στοιχεῖα...

"Εξω ἄς λυσάει ἡ τρικυμία...

Μες ἀπ' τὰ τζάμια βλέπω τὸ λιμάνι
νὰ σειοῦνται τὰ κατάρτια σὰν τὰ δέντρα
τοῦ δάσους, ποῦ τὰ δέρνει ἡ καταιγίδα.

Στὸ καφενεῖο μέσα κάθομαι ζεστά
σὲ σκέψεις ἀφιμένος κι ὄνειροπολήσεις,
στὰ περασμένα βρίσκω μιὰ κρυφὴ χαρὰ.

Κι ἀνέλπιστα ἀπ' τὰ βάθρη τῆς καρδιάς μου,
κάτι παληοὺς λυγμοὺς τοὺς νιώθω,
σ' ὠδὴ νὰ συνεχίζονται καὶ σ' ὕμνο.

"Εξω ἄς βογγάουν οἱ ἀνέμοι...

"Εξω ἄς μαριάζουν τὰ στοιχεῖα...

"Εξω ἄς λυσάει ἡ τρικυμία...

Γ. ΒΡΙΣΙΜΙΤΖΑΚΗΣ

ΑΝΟΙΞΙΣ

Οἱ καμπάνες χτυπήσανε !

Οἱ ἤχοι τους κατηφορίσανε πρὸς τὶς καρδιές.

Ἡ ἀρρώστεια τοὺς ὑποδέχτηκε καὶ τοὺς μίλησε πικρά,
κ' ἔκλεισαν πάλιν οἱ καρδιές σὰν θύρες μιᾶς πολιτείας
ἀγρίων πὸν τὶς χτυποῦν ὀρμητικὰ ἱεραπόστολοι.

Ἦταν ἀνοιξὶς ὅμως. Οἱ ἄνθρωποι τὸ εἶχαν καταλάβει ;
Μιὰ πεταλούδα ἀνοιξε τὰ μάτια της.

Ἀπὸ ἓνα φωτισμένο παράθυρο
ἓνας σκελετὸς εὐλογοῦσε τοὺς ἀνθρώπους...

Οἱ καμπάνες χτυπήσανε.

Οἱ ἤχοι τους ἀνηφορίσανε πρὸς τὶς ψυχές.

Ὁ Θάνατος τοὺς ὑποδέχτηκε οἱ ἤχοι
τρομάξανε καὶ γυρίσανε σὶς καμπάνες.

(1) Τρικυμία.